

כְּתִיב, (דניאל ז) **רְאִיִּה פְעֵמַר נִקָּא** ולכן כתוב ששערות ראשו דא"א הן לבנות כצמר לבן, שמראה על שאין בא"א דינים כי אם רחמים, ולא כמו ז"א שיש בו דינים ולכן שערות ראשו קשות.

וְהָאֵי דְזֵעִיר אַפִּינְי, קְשִׁישִׁין וְלֹא קְשִׁישִׁין ואלו שערות רישא דז"א הן קשות בערך שערי רישא דא"א, אמנם לא קשות הן בערך דיקנא דז"א עצמו, ואלו שערות הראש הן בינוניות, כיון שמעורב בהן אור החסד דיסוד דעתיק שבגוגלתא דז"א.

דְּהָא בְּלָהוּ תְּלִיין וְלֹא מִתְקַמְטִי וראיה ששערות הראש אינן קשות כל כך, שהרי שערות הראש כולן תלויות ויורדות ומשולשלות למטה מצד החסד ולא מתכווצות כשערות הזקן דז"א, **וּבְגִין כֶּךָ חֲכֻמָּתָא נְגִיד וְנִפְיָק** ומפני ששערות רישא אינן קשות כשערות הדיקנא, לכן אור החכמה דז"א נמשך ויוצא מהן לרישא דרחל ולא. **אַבְל לָא חֲכֻמָּתָא דְּחֲכֻמָּתָא, דְּאִיהִי שְׂכִיכָא וְשְׂקִיטָא** אבל המוחא סתימאה דא"א שהוא אור החכמה דחכמה, שהיא נכנעת ונכפית ושוקטת במקומה, ואם השערות שלו היו קשות לא היה יכול לעבור בשערות דא"א. **דְּהָא תְּנִינָא**

דְּלִית דְּיַדְע מוֹחִיהָ דְּעֵתִיק יוֹמִין, בַּר אִיהוּ שהרי למדנו שאין מי שמכיר ויודע ענין המו"ס שהוא חכמה דא"א, רק הוא יודע על עצמו כי ידע איניש בנפשיה, והטעם לזה מכיון שהיא סתומה מקרומא דאוריא ולא מתפתחת לל"ב שבילין. **וְהָאֵי דְּכְתִיב,** (איוב כח) **אֱלֹהִים הֵבִין דְּרַפָּה וְהוּא יַדְע אֶת מְקוֹמָהּ, בְּזֵעִיר אַפִּין אֲתָמַר** ומה שכתוב בפסוק והחכמה מאין תמצא וכו' ואח"כ בפסוק כ"ג כתוב אלה"ם הבין דרכה, שז"א שהוא אלה"ם הבין דרכה של חכמה

דא"א, ואיך למדנו שאין מי שיודע את מוח החכמה דא"א רק האריך בעצמו, ומסביר הזוהר שזה הפסוק בז"א נאמר שהוא יודע ומבין את החכמה של עצמו ואינו מבין את החכמה של א"א. **אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּרִיךְ בְּרִי לְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּעֶלְמָא דִּין וּבְעֶלְמָא דְאִתִּי** אמר רבי שמעון לרבי אלעזר, ברוך אתה בני היקר בעולם הזה ובעולם הבא.

תיקון השני דדיקנא דז"א שהוא שפה עליונה ותחתונה דז"א **תְּקוּנָא תְּנִינָא** התיקון השני. **נְפִיק שְׁעָרָא, וְסָלִיק מִרִישָׁא דְפּוּמָא, עַד רִישָׁא אַחְרָא דְפִתְחָא דְפּוּמָא** יוצאות השערות וצומחות ועולות מראש אחד של הפה, עד הראש והצד השני של אורך פתיחת הפה, ונחית מתחות פומא, עד רישא אחרא, נימין על נימין, בתקונא שפיר וממשיך התיקון, שיורדות השערות וצומחות מתחת הפה מצד אחד עד הראש והקצה האחר של הפה, כלומר מתחת כל השפה התחתונה, והן מסודרות שערות על שערות בתיקון יפה ומסודר כדבעי.

קוּם רַבִּי אַבָּא אמר רשב"י לרבי אבא עמוד ותפרש התיקון השני. **קָם רַבִּי אַבָּא, פָּתַח וְאָמַר** קם רבי אבא ופתח ואמר, **כִּד תְּקוּנָא דְדִיקְנָא דָּא מִתְתַּקֵּן בְּתִקְוֵנָא דְמִלְכָּא**, (ס"א בתיקוני מלכין) (ס"א כד תקונא דא מתתקן בדיקנא דמלכא אתחזי) כאשר התיקון הזה השני, מתתקן ומתחיל לצמוח בזקן של המלך שהוא ז"א, וכידוע שזה התיקון הוא נתקן וצומח ראשונה, כמ"ש רבנו בדרוש ה' דברכת כהנים **כְּגֹבֵר תִּקְוֵי שְׁפִיר לְמַחְזִי, רַב וְשְׁלִיט** אז

נראה כאדם גיבור, חזק ותקיף ויפה מראה, וגדול ושולט, כי כבר הוא גדול בשנים, ואינו נער שאין בו כח וגבורה ויופי ושליטה, **הָדָא הוּא דְכָתִיב**, וזה מה שכתוב, (תהלים קמז) **גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כַּחַּ** כאשר האדון שלנו שהוא ז"א, יהיה גדול ומתחיל זקנו לצמוח, אז רואים שהוא "ורב כח". **וְכַד אֶתְבַּסֵּם בְּתִקּוּנָא דִּיקְנָא יִקְיָרָא קַדִּישָׁא** [קה], **וַיִּשְׁנַח בֵּיהּ, אֶקְרִי בְּנֵהִירוּ דִּילֵיהּ, אֵל רַחוּם וְגו'** וכאשר התיקון הזה השני נתבסם ונמתק מהגבורות שלו, על ידי הארת

אור הרשב"י

[קה] ולהבנת הענין אעתיק לפניך לוח כנגד תשעה תיקוני דיקנא דז"א מקומם וקבלת השפעתם מ"ג תיקו"ד דא"א

	כשמקבל מא"א	ט' ת"ד דכ' בשלה	ט' ת"ד שבתהלים	מקום הט' ת"ד בפנים דז"א	התיקון המקביל בא"א
א	אל				
ב	רחום				
ג	והנון				
ד	ארך				
ה	אפים	א	ארך	מן המצר קראתי יה	שערות קצרות כנגד האין
ו	ורב חסד	ב	אפים	ענני במרחב יה	שפה העליונה והתחתונה
ז	ואמת	ג	ורב חסד	ה' לי לא אירא	אורחא שתחת החוסם מלא שערות
ח	נוצר חסד	ד	נושא עון	ה' לי בעוזרי	שערות שבמרחב הלחים תחת תיקון א'
ט	לאלפים	ה	ופשע	טוב לחסות בה'	ב' פנים והלקות משערות
י	נושא עון	ו	ונקה וכו'	טוב לחסות בה'	חצי שכי הוקן הנגלה מהפה ולמטה
יא	ופשע	ז	פוקד וכו'	מה יעשה לי אדם	הפה הפנימי משערות
יב	וחמאה	ח	על שלשים	מבטוח באדם	שערות הקים המכסים על הנרון
יג	ונקה	ט	ועל רבעים	מבטוח בנדיבים	חצי שכי הוקן המכוסה בתיקון ו'

הלימוד היומי

לע"נ עליזה בת מיכל ע"ה

התיקון השני דדיקנא דא"א שהוא יקר וקדוש ומאיר בו, אז נקרא בגלל הארה הזאת גם "אל רחום", כלומר מלבד התיקון העיקרי שהוא "אפיים" נתוסף לו שם אחר "רחום", ומה שכתב כאן "אל רחום" שהוסיף גם שם "אל" כי שם זה נכלל בכל הי"ג מדות. **וְהָאֵל תִּקְוֵנָא תִּנְיֵנָא אֶתְתַּקֵּן, כִּד נְהִיר בְּנְהִירוֹ דְעֵתִיק יוֹמִין, אֶתְקְרִי רַב חֶסֶד** וזה התיקון השני נתקן ונתבשם מהגבורות שבו כאשר מאיר בתיקון הזה השני, הארה מתיקון השישי דדיקנא דא"א שהוא התיקון השני מתשעה תיקונים האחרונים דדיקנא דא"א שהרי א"א מתחיל להאיר בט' תיקוני דיקנא דז"א רק מהתיקון החמישי שהוא אפיים, והשני לו הבא אחריו הוא רוב חסד, וכאשר מאיר רוב חסד שהוא השישי דא"א בתיקוני דיקנא דז"א, אז גם התיקון השני דז"א שהיה נקרא אפיים, נקרא ג"כ רוב חסד על שם תיקון רוב חסד שמאיר בו. **וְכִד מְסַתְפְּלִי דָא בְּדָא, אֶתְקְרִי בְּתִקְוֵנָא אַחְרָא וְאַמֶּת. דְּהָא נְהִירוֹ אֲנִפִּיה** [קרו]. (ס"א דא נְהִירוֹ

אור הרשב"י

לתיקון השני דז"א, ודהוה ליה שביעי בשני, או שלישי בשני. משום הכי אמר אתקרי בתיקונא אחרא ואמת, [ר"ל בהארה שאינה דומה אליו]. והנה תפש רבי אבא בסדר המדרגות. כי תחילה תפש הארת הי"ג ת"ד, ואח"כ [תפש] הארת התשעה ת"ד, ואח"ך [תפש] הארת תיקון אחד לכד. ואעפ"י שלפי דברי רבי אבא, שאמר שתיקון השני יהיה נקרא בכמה שמות [כפי ההארה שמקבל מדיקנא דא"א], זה [הענין הוא] שייך גם בשאר ת"ד דז"א, שהרי גם הם נקראים בשמות אחרים כפי אותה ההארה שמקבלים מדיקנא

[קרו] ואביא לפניך מש"כ בזה ביין הרקה דף קצ"ח וז"ל: מוכרח שגם תיקון זה הוא מאיר מתיקון ואמת. ודקדק לומר בתיקונא אחרא, יען כי אותם ההארות הנזכרים מקמי הכי, הם גם כן [בחינת] תיקון השני דא"א. כי רחום הוא תיקון שני בחשבון הי"ג ת"ד. ותיקון רוב חסד [הוא] גם כן שני בחשבון התשעה ת"ד דא"א, והם מאירים גם כן בתיקון השני דז"א הדומה אליהם, [והוה ליה] שני בשני. אבל [הכא, שמקבל] תיקון השני דז"א מהארת] תיקון ואמת [דא"א, ש]הוא שביעי בחשבון הי"ג, ושלישי בחשבון התשעה ת"ד, ונמצא שזאינו דומה

הלימוד היומי

לע"נ עליוזה בת מיכל ע"ה